

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.21. Collegerunt duodecim cophinos. Distributus panis crescit: est enim eleemosyna ars lucrandi aptissima: Cum pauperi prouisum est, collige, & non ante.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

✠ 75

Vidua largitur oleum per Prophetam suum Eliseum, præcipit hic ut vasa vacua non pauca conferat, sit lecythus olei perennis sors omnia replens vasa, & quam primum omnia repleta sunt, inquit S. Scriptura: *Seruit oleum*. An non excellentius fuisset miraculum, si flueret licet vasa desissent, feretque velut olei fluminis, terra proxima? Nequaquam: non enim hoc fuisset quædam excellentia, non quædam sit eialias, sed prodigalitas, quam ita Deus execratur, ut nullo modo illam patiatur. Qua de causa quærit D. Augustinus) posuit Deus in mundo pauperes, & quidem tantos? Omnibus providere potest, & non vult, sed tibi curam committere, ut nihil in domo tua pereat ex iis, quæ diuina tibi manus contribuit. In domo diuitis millia sunt, quæ illi non seruiunt. Quot obsoletæ vestes, quot pallia à vermibus corrota? Quæ superfluitas in mensis? Ut nihil horum pereat, sint pauperes, in sportas illas, id quod superest, commi-

Lib. 18. de civ. c. 15.
IV.
Quis & unde Deus Stercutius;

D. Av. v.

Notat D. Aug. de antiquis gentilibus, quod in numerum Deorum suorum receperint, Saturnum patrem Pici primi regis Laurenti, quem alij vocant Stercutum, dicitque hanc esse causam, quod homines docuerit de stercore, quod in qualibet domo non tolerandum excitat factorem, aurum componere, & de puluere, qui domum inficit, argentum, & de corruptio stramine triticum & alimentum. Qui hoc agit, eoque modo nos diuites reddit, æquitas suadet (aiunt illi) ut Deorum honore adoretur: videtur etiam in nostrum commodum non quælibet patriare miracula. Quæres, qua ratione Saturnus hoc fecerit? Disposuit, ut stercois graueolentum, corruptaque palea eo loco poneretur, ubi hæc eodem modo provenirent, quia notavit & docuit, quod arua stercoreata, facunda per stercois redderetur, & sordes domus, equorum fimo collectus, & per arua liberaliter dispersus, mellè produceret non contemnendam, quo feret, ut ad luxū homines argento, auroque ditescerent, & ut ait D. Aug. *Ab Stercutio stercois dictum est*. Si hoc cum Saturno factum est, ut diuini illi dedicarentur honores, eo quod modū præscripsisset ex stercore, & domus tuæ sordibus fructū colligendi, illisque augēdi diuitias: quāto stridius obstringimur Deo, qui methodum nobis dedit cōmodiorem idem faciendi: scilicet domus tuæ stercois & sordes in argentum aurumque convertendi? Qua ratione? Illa in campos proice pauperū, hic sordes illas disperse, illas erofas tunicas, illos lectos, qui tibi non seruiunt, imo tuā domū

Hieron. Bopr. de Lanza Tom. 111.

inquinant, Illa mensæ tuæ fragmenta, quæ in domo tua superflua sunt, in arua proice pauperum. *Facundus est ager pauperum, & cito reddit donatibus fructum*, ait D. Aug. O quam diuitem colli-geres proventum? Quælem tunicam auro obri-cto, superbius elaboratam, & triplici fimbria circumdatam tibi largirentur, in compensationem vilioris indolis, quo pauperem recreasti? Quam immensum beati iudicis aurum proteruo daretur pauperibus! Eo sine campos illos instituit, ut est æger nihil in domo tua frustra consumatur. Hoc tui pauperū muneris est, domum inuestigare diligenter, & quibus non indiges, ea distribuere pauperibus. Cave tibi ne peccentur, monet D. Jac. iam enim contra te vociferantur: *Agite nunc dicitis plorantes in miseris vestris, quæ aduenient vobis: diuitiæ vestra purifacæ sunt, & vestimenta vestra à tineis comesta sunt: aurum & argentum vestrum aruginant, & erugo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit carnis vestras sicut ignis*. Verba sunt hæc maximi momenti, si liceret eis diuini immorari.

§. 21. Collegerunt duodecim cophinos. *Distributus panis crescit: est enim elemosyna ars lucrandi aptissima: Cum pauperi prouisum est, collige, & non ante.*

EN tibi rationem aliam, cur istas præceperit colligi reliquias, quam ponderat D. Cyril. D. Cyril. quæ liberalitati non derogauit sed eius virtutem commendauit. *Liberalitas nobis com Ioan. c. 8. mendatur. Quanto plura dabis liberaliter ac misere. D. Cyril. corditer, tanto plura tibi largius confluent. Ut verificetur propositio Catholica, Deique promissum, quod suis ipse manibus in S. Pagina misericordibus, promissumque conscripsit. Videlicet, quod nus prodare elemosynam pauperi, nedum non reddet iatur. pauperem, sed facultates adaugebit centuplum, & panem distribuere, non illum diminuet, sed faciet accrescere. Quinimo auisim dice e cum D. Augusti. quod ea quoque ratione Christus huerit, ut panes manerent integri, sed benedictis suis illos accipiens manibus, fregerit ut illo modo multiplicarentur, quatenus o diues, addisces, quod panis distributus non consumatur, imo potius pro mensura distributionis augeatur. Kursum adduco vatem Eliseum, huius rei doctoris in illo toties repetitio miraculo: vidua præcipit, cui non nisi modicum supererat olei, quod si vellet, ut illud cresceret & augetur, illud diuideret, distribuere, & in vasa vacua distribu-*

K

deret.

desert. An ergo non sic illico consumetur? Iam medicum habet, & ad minimam distributionem evanescet. Falleris. Quare mutuo, mandat Pro-

4. Reg. 4.6

II.

Exemplo

probat

viduæ in

Sapientia.

Ho. 33. ad

Pop.

III.

Ars ele-

mosyna

quæstuo-

sissima.

Proo. 19.

17.

pheta. *Vasa vacua non parca*, illudque inter illa divide, & liquidò videbis, quòd pari passu, quo distribues, oleum accretet, & ultra non crecet, cum vitra non distribueris. Sicque se res habuit, nam cum distribuere cessaret, eo quod plura non essent vasa vacua implenda: *Stetit oleum*, nec ultra multiplicatum. Composuit D. Chrysostomus particularem cui hunc præfixit titulum, quem probare & exponere conatur, *Quod ars est elemosyna, & omnium artium quasuosissima, & quæ maiora & tutiora lucra consequuntur. Venit Christus nos dociturus artes, quibus lucrari debemus, & cū ipse sit omnium præceptorum, doctissimus, nihil ambigendum erat, quin nos doceret eas, quæ nobis possent esse vitiosiores. Inter illarum decem cæteris utilitate præcurrit ars elemosyna.*

Rationem huius prosequitur D. Chryso. probatque inductione mirabili: quod si ars agriculturæ ad vitæ subsidium prodest plurimum, quæ dat pro vno viginti, cum plurimo grandinis nebula, bestiarum, quæ depalcuntur & siccitatis discrimine: hæc pro vno centum dat in hac vita ad eius commodum, & in altera vitam æternam, sic ut grando illa non perdat, nebula non consumatur, non exurat arida: Si quasiosa est architectura, quia nobis in terra domos ædificat, ubi nos in æstate à calore, & in hyeme à frigore treamur, & nostra bona salua tetuemus, illisque potiamur, domos, mille periculis, & infortunijis expositas, terræ motuum, ventorum aquarum, incendijs: hæc in cælis domum operatur æternam ab omni periculo tutam, in qua omnia Dei bona possidentur. Si tanti lucri perhibetur esse ars camporia, quæ dat ad cambium, quibus lucra obtinentur de quinque, vel sex, vel decem pro centum; cambiorum datorum hominibus, qui sæpe foro cedunt & frætera reficiunt: hæc lucrum refert infinitum pro vno: tenim Deus est, qui quod datur acceptat, & credidit est fidelissimus, qui temporalia æternis compensat. *Fanerator Domus, qui miseretur pauperis, &c. sic Salomon.*

Omnia comprehendens, ratione concludit ita clara, ut manibus tangatur. Inter artes vitales, & Ineratas illa cæteris antecedit, quæ minori summa exposita, minori asservatione, & subsidio aliarum, lucra reportat abundantiora: Hæc autem ars est elemosyna. Lucra refert ars Agriculturæ, sed indiget fabro ferrario, qui vome-

rem exacuat, & lignario, qui aratrum, currum, iugumque componat, indiget quoque tritico, & quidem multo quod seminet: si namque modicum seminaverit, modicum reportabit. Si lucrum ex cambijs referre studeas, opus tibi est pecunia, & correspondenti, & fide & mundinijs. Tandem in omnibus a tibus, ut ex illis & per illas lucrum reportetur, ea sunt necessaria. quæ sunt in se substantialia. Ars elemosynæ nihil amplius requirit præter integram bonamque voluntatem, quæ quidquid habueris elargiris: quia calice aquæ frigide, veste detrita, panis fragmento, duobus minutis sicut vidua Evangelica, cunctas Dei lucratur divitias: ipse namque de his omnibus suum nobis promissum oppignoraui. *Lucratum elemosyna sola in vno (sic D. Chrysost.) Ho. 26. in totum hoc, quod multi alij nulle pietatis exerci-*

trjs: hoc etenim est (inquit) quod Saluator his Matt. 10. verbis indicavit? Qui recipit Prophetam in no- mine Propheta, mercedem Prophetæ accipiet, & qui recipit iustum in nomine iusti, mercedem iusti acci- 77

IV. *Luerum piet. Qui elemosynam erogat pro lucro sibi re-* *elemo-* *portat opera eius, cui illam facit: præmium ha-* *synæ.* *bebit prædicatoris cum illo, qui prædicat, & Confessarij, cum illo qui confessiones excipit, & peregrini cum illo, qui peregrinationem iustituit: enimvero, qui subsidium & vires ministrat occisori, occidit, mereturque cum illo patibulum, & qui furi, quatenus furetur, cum illo meretur flagellari, estque cum fure fur, & cum sacrilego sacrilegus, & homicida cum homicida. Sic ille qui suis elemosynis vires administrat Prædicari ad prædicandum, Sacerdoti ad sacrificandum, Confessarij ad audiendas confessiones toti conuerti, ut ad posturum surgat matutinum, totique Ecclesiæ, ut in ea semper Dei præconia celebrentur, horum omnium assequatur præmium, si nouerit artem elemosynam erogandi: nempe cum affectu & voluntate, ut Deus in his omnibus honoretur: itaque panis qui distribuitur, non perditur, sed mille modis adaugetur.*

Nonerunt omnes in natura (testis est D. Be. Ho. 7. in filius) quod seminare, agricolam non reddat diuites. pauperem: si in fertili terra feminet: contra vero hoc est, quod illi horrea replet & grana Similitudinem, & quo sementis amplior, eò messis uberior. Voluit Deus in S. Eloquio elemosynam vocare sementem, prout declarat Apost. Paul. 1. cor. 9. 6. & hoc certum est, si feminet, ut competit in terra fecunda, qualis est in manibus Dei: nam ut diximus, in manibus pauperis magis attendere debes Dei manus: o quam frugifera terra? Ex illis

illis cælum prodiit suis fulgidum syderibus, mare suis piscibus abundans, aer suis aëribus obductus, suisque fructibus terra fecundior. Hinc Angelus hinc Archangeli: & hoc quidem, quando in illis nihil erat seminatum; quid ergo producent si in eis seminatum quid fuerit? Si regio quædam esset adeo fecunda, ut nihil in ea seminando triticum profertur, quo nullum in mundo melius, vinum, cui nullum lapidus; fructus quibus nulli dulciores: quid non bene seminata produceret? O charissime (loquitur Deus) sicine in meis seminare manibus reformidas: Numquid solitudo factus sum, aut terra serotina? Quare ergo dixit populus meus: cessimus, non venimus ultra ad te? O vos ingrati, & calumniatores, numquid videntur vobis manus meæ inculcasse plantis, campusque sterilis omnino humore vacuus, ut in illis seminare metuis? Hoc, velim ego, perpenderetis & intelligeretis de diaboli, mundi, carnisque regionibus, quia quidquid in illis seminaveritis perdidistis, dicatque testis illud, qui hoc in se experitur. Numquid talem esse me creditis (inquit Dominus) terram esse me sterilem & maledictam, quæ accepto selecto semine spinas germinat, & tribulos, sicut in mundo doletis accidere? Vitam seminaretis, disceretis experientia, quod si quinque panes posueritis, plusquam ad quinque milia multiplicabuntur, tamæque potentiam abundantia, ut tandem, cum omnibus prouum fuerit, duodecim sportæ superfuturae sint, hoc Christus intendit, ut pateat, præcipiendo colligi fragmenta, ut illa videantur.

1er. 2. 31.

VI. Deus terra est fecundissima.

78

VII. Quod datur pauperi Christi accipit.

Obiicies: ego quidem in manibus Christi tradam quidquid habeo, cum iam videam in tantum accrescere, porro in manibus pauperis, potius illa omnia consumi conspicio. O te mentis inopem (ait D. Chryso.) ergone ignoras manus pauperis manus esse Saluatoris? Quando porrigitis his indigentibus? Est Christus suscipere paratus. Et dicitur: *postquam tibi seruire, nec tantum seruire, sed etiam populum multiplicare, & cum multo fenore reddere.* Hoc D. Chr. verbis eiusdem D. Chryl. concludamus: Tu vero si terram quidem pingui, mac ferilem coleres, terra aridam & molliam, & qua plurimum esset oportuna seminibus, non tantum illam propria horrea seminando, euacuaret: verum etiam multasque alunde quod serues: maximum enim detrimentum putares in re tali, deesse paucitatem: cæcum vero esse culturus sis, ubi nulla aëris inaequalitas, corruptio nulla ventorum est; sed plurimo ubique cum sanore semina facta proueniunt cunctarumque dissimulata nec intelliges, quia possimus & parcendo perdere, &

spargendo colligere? Sparge ergo, ne perdas, noli retinere, ut magis congreges &c. Ultimo: vult Christus illo præcepto: *Colligite qua sperauerunt*, euidam respondere difficultati, quam aliqui proponunt, an conueniens sit, ut Ecclesiastici opes congregent, earumque habeant abundantiam? Videtur quod sic: quandoquidem Christus suis præcepit Apostolis: *Colligite*. Eleganter hanc soluit Saluator noster obiectionem, dicitque primo, quod principaliter incumbat Ecclesiasticis esurientes pascere, hac enim de causa voluit, quod ipsa panum licet distributio, mediantibus Apostolis, eorumque fieret manus: quoniam illis hoc euidenter inuixit ut alij tradunt Evangelistæ: *Date vos illis manducare*, quæ verba ad viros Apostolicos, & utique Episcopos diriguntur: *Gloria Episcopi est, pauperum inopia prouidere*, sic D. Hier. D. Hier. quia, ut die Iouis præterito diximus, eorum filij sunt pauperes. Secundo dicit quod illis bene liceat colligere, & sportas atque ferina implere, etiam duodecim sicut hic factum est, postquam sufficienter pauperibus est prouisum, & eorum subuentum necessitati. Et ita inquit Evangelista quod illis non dixerit, *Colligite*, nisi postquam omnes essent integrè satiati. Ut autem pauperem omnes impleti sunt dicit: *Colligite qua sperauerunt, fragmenta, ne periant*. Non vult Deus, o Ecclesiastice, ut de bonis tuis vel unum pereat acicula proinde tibi præcipit, ut omnes colligas: sit autem hoc, quando iam nullus superet pauper, cui non sit prouisum. Hoc sic dicit, o diues, tuo modo intellige: non enim tibi soli studendum, ut colligas, conserues, impleas horrea, cistæque concludas nisi si illud postquam pauperibus liberali manu dispersisti: illo namque modo bonorum omnium in domo tua securum erit incrementum, ita ut parvis superest abundantanter.

spargendo colligere? Sparge ergo, ne perdas, noli retinere, ut magis congreges &c.

Ultimo: vult Christus illo præcepto: *Colligite qua sperauerunt*, euidam respondere difficultati, quam aliqui proponunt, an conueniens sit, ut Ecclesiastici opes congregent, earumque habeant abundantiam? Videtur quod sic: quandoquidem Christus suis præcepit Apostolis: *Colligite*.

Eleganter hanc soluit Saluator noster obiectionem, dicitque primo, quod principaliter incumbat Ecclesiasticis esurientes pascere, hac enim de causa voluit, quod ipsa panum licet distributio, mediantibus Apostolis, eorumque fieret manus: quoniam illis hoc euidenter inuixit ut alij tradunt Evangelistæ: *Date vos illis manducare*, quæ verba ad viros Apostolicos, & utique Episcopos diriguntur: *Gloria Episcopi est, pauperum inopia prouidere*, sic D. Hier. D. Hier. quia, ut die Iouis præterito diximus, eorum filij sunt pauperes. Secundo dicit quod illis bene liceat colligere, & sportas atque ferina implere, etiam duodecim sicut hic factum est, postquam sufficienter pauperibus est prouisum, & eorum subuentum necessitati. Et ita inquit Evangelista quod illis non dixerit, *Colligite*, nisi postquam omnes essent integrè satiati. Ut autem pauperem omnes impleti sunt dicit: *Colligite qua sperauerunt, fragmenta, ne periant*. Non vult Deus, o Ecclesiastice, ut de bonis tuis vel unum pereat acicula proinde tibi præcipit, ut omnes colligas: sit autem hoc, quando iam nullus superet pauper, cui non sit prouisum. Hoc sic dicit, o diues, tuo modo intellige: non enim tibi soli studendum, ut colligas, conserues, impleas horrea, cistæque concludas nisi si illud postquam pauperibus liberali manu dispersisti: illo namque modo bonorum omnium in domo tua securum erit incrementum, ita ut parvis superest abundantanter.

VIII. Quæ cõditioe diuisione hæc enim de causa voluit, quod ipsa panum licet distributio, mediantibus Apostolis, eorumque fieret manus: quoniam illis hoc euidenter inuixit ut alij tradunt Evangelistæ: *Date vos illis manducare*, quæ verba ad viros Apostolicos, & utique Episcopos diriguntur: *Gloria Episcopi est, pauperum inopia prouidere*, sic D. Hier. D. Hier. quia, ut die Iouis præterito diximus, eorum filij sunt pauperes. Secundo dicit quod illis bene liceat colligere, & sportas atque ferina implere, etiam duodecim sicut hic factum est, postquam sufficienter pauperibus est prouisum, & eorum subuentum necessitati. Et ita inquit Evangelista quod illis non dixerit, *Colligite*, nisi postquam omnes essent integrè satiati. Ut autem pauperem omnes impleti sunt dicit: *Colligite qua sperauerunt, fragmenta, ne periant*. Non vult Deus, o Ecclesiastice, ut de bonis tuis vel unum pereat acicula proinde tibi præcipit, ut omnes colligas: sit autem hoc, quando iam nullus superet pauper, cui non sit prouisum. Hoc sic dicit, o diues, tuo modo intellige: non enim tibi soli studendum, ut colligas, conserues, impleas horrea, cistæque concludas nisi si illud postquam pauperibus liberali manu dispersisti: illo namque modo bonorum omnium in domo tua securum erit incrementum, ita ut parvis superest abundantanter.

Ad holidè hic cauit, quod ante in factis perpendimus Elisei, quando in domo viduæ multiplicatum est oleum. Aduertunt S. Literæ, quod viduæ multa sunt alata vasa vacua, & omnia impleta sunt, & dicitur in hoc opere lecythus olei, plura reposita vasa vacua: *Afferte mibi ad hoc vas*. Cui responderunt, nulla superesse vasa vacua repleta: tunc, teste Scriptura: *Stetit oleum, inftar stagni & lacunæ in lecytho*, quo te docet Spiritus S. quod nunquam stagnum faciendum sit benedictionis in oleo S. Propheta, quo bona signantur Ecclesiastica, quamdiu vasa super sunt vacua, quæ impleantur; hoc est pauperes quibus succurratur: quando verò illi deficiunt,

X. Exemptio cõfir-matur Vidua 4. Reg. 4.6. Stetit oleum, inftar stagni & lacunæ in lecytho, quo te docet Spiritus S. quod nunquam stagnum faciendum sit benedictionis in oleo S. Propheta, quo bona signantur Ecclesiastica, quamdiu vasa super sunt vacua, quæ impleantur; hoc est pauperes quibus succurratur: quando verò illi deficiunt,

ciunt, lactura fiat & collectio, ne quid deperdat-
tur, ne quid impendio et n'umatur: Colligite, quae
superauerunt fragmenta ne pereant. Sicut Salua-
tor quaedam confert beneficia, vt per illa ad a-
lia disponat maiora, sic per hoc beneficium, tur-
ba huic communicauit aliud longè præcellen-
tius, cognitionem scilicet suae diuinæ personæ:
quocirca illum voce publica, vt verum Mes-
siam, regemque legitimum proclamauerunt. a'eo
constanter, vt reiecto Romanorum, Caesarisque
timore, cui directè videbantur contradicere, vo-
luerint illum in regem assumere, quod &
fecissent, si illis hoc Christus permisisset, atamen
ab illis se subduxit, montemque petiit altissi-
mum.

§. 22. Fecit hoc miraculum Christus, volens il-
lud de SS. Sacramento publicare, vt esset
velut arcus suus, fuitq; verè in tredecim cir-
cumstantijs notatu dignissimis.

Multa licet circa hoc miraculum expen-
derimus, superest tamen supremum &
maximè singulare, nimirum intentio,
quam Christus habuit hoc faciendo, videlicet
quia praemittere voluit expressum symbolum
omnium suorum supremi miraculi, quod erat
venerabilis institutio Sacramenti, quam vocat

D. Tho. D. Thomas Miraculorum ab ipso factorum maxi-
mum. Exaggerat D. Chrysolto. modum agendi
Ad epr.

Dei nobiscum prorsus suauem: sicut enim ille,
qui desiderat, vt alter locum ascendat altio-
rem, illi scalam erigit, in quibus pedem figendo, possit
alterum in locum illum attollere sublimiorem:
similiter, quando patrare vult miraculum, om-
nino singulare, atque præcellsum adeo, vt eo ne-
queat noster intellectus ascendere, patrat aliud
minus in conspectu nostro, quatenus illi oculos
V. insigendò se possit intellectus ad aliud atcolle-
re sublimius. Accedit Propheta Samuel, & ex
præcepto Dei vocat Saulem iuuenem, terræ fi-
lium, officio vilem; erat quippe mulio vel agasos;
& oleo inungit, dicens: noueris te populo huic
præfectum in regem. Obsupefcit ille ultra quã
credi potest, & visa sunt illi quasi deliramenta
verba hæc Prophetae, nec illis fidem adhibendã.
Vt autem his fidem adhibeas, inquit Samuel:
intranti te ciuitatem chorus occurret Prophe-
tarum, & sociatus illis, prophetabis vt vnus
ex illis, & in vtrum mutaberis alterum: ete-
nim cogitationes tuæ non erunt de iumentis
sicut hæcenus, sed de rebus celsioribus atque

I. Fuit hoc miraculũ
forma V. Sacra-
menti.
II. Similitu-
do.

I. Reg. 10.
6.

regio viro conuenientibus.

Communis est illa notatio, quam etiam pro-
sequitur D. Chryf. circa illi verba, quæ Gabriel Ho. 17. in
Angelus dixit Virg. Mariæ purissimæ, quando Gen.
legatione functus iussit, quam illi ex Dei nomi-
ne deferebat, ipsaque respondebat: Quomodo fiet
istud? Inter alia dixit & illud: Et ecce Elisabeth Luc. 1. 36.

cognata tua, & ipsa concepit filium, &c. quia non
erit impossibile quod Deum omne verbum. Trinita
verbum, ecce. Publicè nota est. Domina, cogna-
tae tuae sterilitas, & senectus amosa nihilominus
liuidò eam videbis iam à sex mensibus vterum
gerere præg: autem: Miraculum hoc, quod mul-
lier ætate grauis, sterilitaque concipiat, gradum Ab vno
faciat, vt intelligatur, quod puella concepit Vir-
go permanens. Neminem laetè id, quod Chri-
stus cum Indæis egit, nam vt eorum dispone-
ret intellectum quatenus crederent, quod pote-
statem haberet animas liberandi, fe-
cit hoc, vt oculis testibus viderent, quod pote-
statem haberet corpora curandi ab infirmitati-
bus: vnde cum ante se haberet paralyticum, cui
dixerat: Fili, restituntur tibi peccata tua: quia
hoc illi non capiebant, imò contra blphemiam
esse reprehendebant, dixit: Vt scias, quia filius
hominis habet in terra potestatem dimittendi pec-
cata, tunc ait paralytico: surge tolle lectum tuum,
& vade in domum tuam.

III. Ab vno
minore
scanditur
ad maius
Matt. 6. 9.

Hoc est, inquit Chrysologus quod docuit IV.
nos Apostolus, qualiter fidei nostræ mysteriosa A Visibi-
sint excipienda miracula; non a tendendo in il-
libus ad
lis solummodo & simpliciter id quod supersti-
cialiter offeritur rationi; hoc quippe conuenit a-
lia scan-
dentalibus, quæ tantummodo sensibus vtuntur. dendum.
sed aliis alia conferendi, & ex ijs, quæ carnis
oculis spectamus intellectum ascendendo diuino
collustrati lumine ad ea, quæ tantum n. entis
acie possunt comprehendì, spiritualibus spiri-
ritualia comparantes, id est quædam clariora 13.
& euidentiora comparantes ijs, quæ profun-
dioris sunt intelligentiæ. Vult igitur Chri-
stus supremum patrare miraculum, quod cæte-
ris omnibus palmam eriperet, & in quo cõpre-
henderet omnia, quoniam suam sapientiam &
omnipotentiam, scilicet sanctissimæ communionis
Eucharistiæ, de quo à pluribus annis præceci-
nerat. Dauid: Memoriam fecit mirabilium suorum,
miserors & miserator Dominus. Miraculum a-
deo profundum & mysticum, vt futurum esset
superbis audacibusque cloaca ingenis, & maxi-
mæ difficultatis ad credendũ ipsis etiam inuita-
tis. Vt igitur inciperet intellectus ad hoc præ-
parati voluit primò stupendum quoddam ac
prodigio-

III.

Matt. 6. 9.

1. Cor. 2.

Pf. 110. 4.